

Opet su se probudili crtači regionalnih zemljopisnih karata

IZ MEDIJA

Objavio:

Objavljeno : 04.02.2016 20:02:52

LABURISTI su u nekoliko navrata upozoravali na stihijsko uvođenje regionalizacije kroz mala vrata, stoga reagiramo ponovno sada nakon što su se opet probudili crtači regionalnih zemljopisnih karata. Najnovija crtačica sada je nova MOST-ova ministrica uprave. Neki crtaju na papire, neki na ploče, neki na salvete. Ti crtači najglasniji su iz Dalmacije i Slavonije, ali od svih je nakorektniji crtač IDS koji govori da je za regionalizaciju, ali s time kako Istra mora ostati zasebna regija. Sada i mi Međimurci idemo crtati kartu novih regija na način da Međimurje bude zasebna regija.

HRVATSKI LABURISTI zalažu se za reorganizaciju regionalne i lokalne samouprave jer država s 4,3 milijuna stanovnika, s minornim, zaostalim i nekonkurentnim gospodarstvom ne može financirati 556 jedinica lokalne samouprave. Za Laburiste je **financijska samoodrživost** jedan od temeljnih kriterija za postojanje lokalnih jedinica. Nisu potrebne nikakve studije niti traženje nekih novih modela, već je potrebno samo postojeće službene podatke analizirati na postojećem zakonodavnom okviru te **postaviti kriterije**. Ne želimo ponoviti pogrešku pa najprije crtati kartu, nego prvo postavljamo pitanje i tražimo odgovor na to koje **ovlasti i obveze** bi jedinice lokalne i regionalne samouprave trebale imati, naravno, da budu što korisnije građanima, a potom bi definirali i **način financiranja**. Tek onda treba **utvrditi kriterije - efikasnost, racionalnost i svrhovitost** te **postaviti standarde** koji će utvrditi okvir tko ima uvjete za zadržavanje autonomije, a tko ne. Kada te stvari riješimo, karta će se nacrtati sama. Ovaj naš stav argumentiramo, od tisućta službenih i stvarnih podataka, samo sa sljedećima: prema podacima iz 2013. godine, jedan zaposlen u Međimurskoj županiji će servisirati je u prosjeku 541,9 građana. Usporedbe radi, hrvatski prosjek je 325 građana po zaposleniku, dok je u Zagrebu ta brojka 279,5 građana po zaposleniku. Nadalje, promatrajući fiskalne kapacitete, ukupni prihodi i primici u Međimurskoj županiji iznosili su 3028,03 kn po stanovniku, u odnosu na hrvatski prosjek koji je 5527,14 kn, a u gradu Zagrebu 9450,74 kn. Prihodi od poreza u Međimurskoj županiji iznosili su 1491,54 kn što je gotovo 50 % manje od hrvatskog prosjeka. Zaključno, **Međimurska županija je sa najmanjim prihodima i primicima u zemlji te sa skoro duplo manjim rashodom po zaposlenom uspela servisirati duplo više građana nego Grad Zagreb**. Ti podaci govore o tome da u Republici Hrvatskoj postoje racionalne i rastrošne jedinice lokalne i regionalne samouprave. A to Međimurje sasigurno nije. S time da je za primijetiti da većina općina odnosno gradova koji su imali različite statuse, nisu imale ili nemaju uveden prirez. I zato jedan od kriterija mora biti taj da nitko nema pravo na državnu pomoć ako nije maksimalno iskoristio svoje resurse. Iz svega se daje zaključiti kako je kompletan sustav financiranja pa i onaj porezni, u Hrvatskoj defektan. Stoga su nužne promjene poreznog sustava prema kojem odstupanja od prosjeka ne bi smjela biti veća od 10 % (Međimurska županija po pitanju prihoda od poreza po stanovniku odstupa od prosjeka gotovo pa 50%). No, pored toga **treba uvažiti i ostale specifičnosti, kao što su daljnja i bliža povijest, politički ustroj, zemljopisna posebnost, geografski položaj te kulturološki aspekti**. U okviru svih tih kriterija, Međimurje na zaslužuje biti nečiji pripadak.

Petra Kovačić, tajnica Područnice

